THE SHEPHERD OF ISRAEL

VOL. XIX No. 2 JOSEPH HOFFMAN COHN, Editor of English Department. OCTOBER, 1936

IF THOU HADST KNOWN

"And when he was come near, he beheld the city, and wept over it, saying, If thou hadst known, even thou, at least in this thy day, the things which belong unto thy peace! but now they are hid from thine eyes." Luke 19:41,42.

If thou hadst known! There are only two instances recorded in the New Testament where the Lord Jesus Christ wept. One was when His beloved friend Lazarus had died. The other was when He drew near one day to our beloved city, Jerusalem, and "He beheld the city, and wept over it." Our Jewish rabbis, who in their ignorance seek to belittle the Person and honor of the Lord Jesus Christ, will do well to remember that He loved our people and our city so deeply that He wept over us. It is Whittier the poet who put into immortal words the pangs of remorse, when he wrote,

For of all sad words of tongue or pen,
The saddest are these: "It might have been!"

This is the tragedy behind the terror-striking fact that the Lord Jesus Christ said, "If thou hadst known!" And He wept.

If thou hadst known! The Lord Jesus Christ came to our forefathers and offered Himself to them as Messiah, Deliverer, and King. In unmistakable words He announced, "He that believeth on the Son hath everlasting life" (Jo. 3:36). And in no unmistakable terms he told our forefathers, " I and my Father are one." "If any man thirst, let him come unto me, and drink." But, tragedy of tragedies, the record stands undisputed and unimpeachable, the mob stood in Pilate's court, and cried out "Away with this man. . . . . .Crucify him, crucify him!" And the further heartbreaking tragedy is that we Jews who make up the rank and file of the Jewish nation did not do this. Listen to what the Scriptures say, "The chief priests and elders persuaded the multitude that they should ask Barabbas, and destroy Jesus" (Matt.27: 20).

So it is now as it always has been. We Jews are afflicted with blind leaders, who lead the blind. Is it a wonder that we are in confusion and have no place to go?

If thou hadst known. The Lord Jesus Christ was ready to take our Jewish nation, redeem it from the yoke of Roman oppression, and set it on a rock, establishing once more the throne of David, and sitting upon it as the rightful ruler of the world. Listen to His own pitiful lament:-

"How often would I have gathered thy children together, even as a hen gathereth her chickens under her wings, and ye would not!" (Matt. 23:37).

Whose fault then was it that the Lord Jesus Christ was rejected, was betrayed, was crucified, and was put through the shameful agony of a criminal's death?

THE RELENTLESS LAW OF RETRIBUTION

Now we come to something astonishing indeed, if you are a student of prophecy and of history, and if you are given to honest and rational thinking. Hear the words of the Lord Jesus Christ once more:-

"For the days shall come upon thee, that thine enemies shall cast a trench about thee, and compass thee round, and keep thee in on every side, and shall lay thee even with the ground, and thy children within thee; and they shall not leave in thee one stone upon another; because thou knewest not the time of thy visitation" (Luke 19:43, 44).

In the year A. D. 70 the Roman Emperor Titus came to Jerusalem, besieged the city, and after a terrifying struggle of seven years, laid low the city walls, the beautiful temple, and literally left not one stone of that temple in which we Jews took such superabounding pride. The story of the butcheries and the slaveries that our people experienced under the Titus destruction, is a story too dreadful to recount here, and a story that still makes our hearts bleed in agony.

But how was the Lord Jesus Christ able to foretell such a tragic event? Can you foretell what will happen in America seventy years from now? Do you know anyone who can? What is the answer? If you will honestly use your brains, you will find there is only one answer, viz., the Lord Jesus Christ was God Himself incarnate in the flesh; and because He was God, He knew what would happen on the morrow, or a year from the morrow, or seventy years from the morrow, or a thousand years from the morrow. HE WAS GOD!

GOD'S HEART STILL BLEEDS

Let us see with what tenderness and love God holds out to us even now the offer of salvation through the Lord Jesus Christ. One day 1900 years ago a Jewish fisherman by the name of Peter stood near the temple in old Jerusalem, and told our Jewish forefathers that which we have been trying to tell you in these lines today. After having told them all that and showed them of what a terrible sin they had been guilty, He said these beautiful and tender words:-

"And now, brethren, I wot that through ignorance ye did it, as did also your rulers . . . .Repent ye therefore, and be converted, that your sins may be blotted out, when the times of refreshing shall come from the presence of the Lord; and he shall send Jesus Christ, which before was preached unto you" (Acts 3:17-20).

As we have no more space, we would like to close with this appeal from our hearts, "Repent ye therefore, and be converted." To this end we count ourselves your servants, at your command. Come to see us if you wish — come to our meetings — write us for literature, Gospels, or New Testaments, or tracts. We only yearn that you shall know the truth because we know that only the truth through the Lord Jesus Christ will set us free.

AMERICAN BOARD OF MISSIONS TO THE JEWS, Inc.

HEADQUARTERS BETH SAR SHALOM
Throop Avenue and Walton St.
Brooklyn, N. Y.

Copies of the Shepherd of Israel may be obtained at the following stations:

Brooklyn, N. Y.
27 Throop Avenue
REV. LEOPOLD COHN

Chicago, Ill.
316 Stanley Pl.
Rev. SOLOMON BIRNBAUM

Pittsburgh, Pa.
1603 Centre Avenue
Rev. JOHN SOLOMON, Missionary

Philadelphia, Pa.
535 Spruce Street
Mr. HARRY BURGEN, Missionary

Columbus, Ohio
1039 E. Broad Street
Rev. OSCAR WAGO

Los Angeles, Calif.
2005 Brooklyn Ave
Rev. E. ZIMMERMAN

Sidney, Australia
145 Commonwealth Street
Rev. G. E. ARDILL

Warsaw, Poland
Targowa. 15. M. 4.
Rev. MOSES GITLIN, Missionary

Jerusalem, Palestine
Gospel Gate, Russian Compound
Rev. FRANK L. BOOTHBY, Missionary

Paris, France
123, Avenue du Maine
Rev. HENRI VINCENT

Entered as second class matter April 4, 1922, at the Post Office at Brooklyn. N. Y., Under the Act of March 1st.

AN OPEN LETTER TO A RABBI

By Rev. L. Abramovitch

(We purposely omit the name of the Rabbi to whom this letter was written, as we no not wish to embarrass him).

PART IV

Continued from September, 1936

6. Your accusation that I "accept a man as a redeeming God" is, to say the least, without foundation, even on the basis of Orthodox Jewish teaching.

In the first place, our ancient teachers identified the Messiah with Jehovah. See Babbe Bathre 75a; Midrash Mishle 19: 2-5; Midrash Ekha 1:57; Radak on Jer. 23:5-6. All these authorities as well as many other ancient Jewish writings are in agreement with the New Testament claims, viz., that the Messiah was identical with Jehovah.

In the second place, Isa. 52:13 to the end of chap. 53, was recognized by all the greatest Jewish authorities as foretelling the vicarious sufferings of the Messiah for the sins of Israel. The following are some of these authorities: Sanhedrin 98b; Targum Jonathan on Isa. 53:10; Yalkut Shime-oni on 52:13; Midrash Ruth 5:6; but more especially Zohar part 2, fol. 212a (Amsterdam edition), on "Surely he hath borne our griefs, and carried our sorrows" (Isa. 53:4), which reads: "When Israel was in the holy land, they had their sufferings and their afflictions removed from them by their prayers and sacrifices; but now the Messiah removes them from the children of the world." Also in Zohar part 3. fol. 218a, it reads: "When the Holy One, blessed be He, wishes the recovery of the children of the world, He afflicts one righteous person from their midst, and for his sake all are healed. How is this known? It is written, 'He was wounded for our transgressions, he was bruised for our iniquities. . .and with his stripes we are healed'" (Isa. 53:5).

HE BEARS ISRAEL'S SINS

Rabbi Moses Alshech, in commenting upon this chapter of Isaiah, says: "God comes in these Scriptures to make known how far the merits of those who bear the chastisement of their generation extends: and He brings a proof from King Messiah, Who bears the sins of the children of Israel, and behold His reward is with Him." See also Yalkut Shimeoni on Isa. 60, the whole of paragraph 499, where both Psalm 22 and Isa. 53 are applied to the Messiah. Once more, nearly at the end of Zohar part 3. fol. 307 (Amsterdam edition), we read: "Behold, Jehovah rideth upon a swift cloud" (Isa. 19:1 R. V. The Heb. "Av Kal" 202); it is the Son, of Whom it is written, "Kiss the Son" (Psa. 2:12 Heb. Bar. 202). Thou are the Son, the faithful shepherd; of Thee it is said, "Kiss the Son." Thou art the Governor of the Universe, the Head of Israel, the Lord of ministering angels, the Son of the Highest, the Son of the Holy and Blessed One, yea the very Schechinah. It is written, "The Lord also hath put away thy sin" (2 Sam. 12: 13); by this was David atoned for (The Heb. for ALSO is "GaM," two letters - gimmel and mem. These two letters are the initials of Goel Mishahath, meaning the Redeemer from Corruption. Hence, the Zohar means that by the Redeemer from Corruption, Who is the Son, of Whom it was said, "Kiss the Son," even the Messiah, was David atoned for and forgiven).

WHO WAS THAT PERSON?

Thus I have produced evidence from orthodox Jewish sources that the Messiah is a Divine Person Whose name is Jehovah. Also that Isa. 52:13 to end of Chap. 53 gives a picture of the Messiah as the atonement for the sins of those who believe on Him, and also that Psalm 2:12 records Him as the "Son of the Highest," the "Son of the Holy and blessed One," yea the "Schechinah." See also Eben Ezra. And the Holy Spirit concludes this Psalm by the promise, "blessed are all they that put their trust in him." There remains now to prove that the Lord Jesus is that Person.

A careful study of the history of the Lord Jesus, the time of His coming, the place of His birth, the manner of His birth, His life, His death, His resurrection and ascension, as recorded in the New Testament has by the Holy Spirit revealed all this many centuries before He came. For instance, Gen. 49:10, and Dan. 9: 24-26 show **when** the Messiah was to come. Mich. 5:2 tells **where** He was to be born. Gen. 3:15, Isa. 7:14; show **how** He was to be born. Isa. 52:13 to end of ch. 53; Mic. 5:1; Zech. 11:12; Psa. 22; etc., show how He was to be sold by a friend, how He was to suffer and die, "not for Himself" but for our sins. "For the transgression of my people was he stricken" (Isa. 53:8); "all we like sheep have gone astray; we have turned every one to his own way; and the Lord hath laid on him the iniquity of us all" (Isa. 53:6). Psalm 16: 8-9, and Isa. 53:10-11, show that He was to rise from the dead. Psalm 110 shows that He was to ascend into heaven and sit at God's right hand. (This is only skimming the subject; the whole of the Old Testament is full of details, portraying the Messiah from every, possible angle.)

THE CRISIS THAT OPENED MY EYES

All this fits and dovetails perfectly in the Lord Jesus, and in Him only. In fact, the crisis which resulted in my own conversion, during the latter part of March and the beginning of April, 1883, was this: Is it possible that Jesus of Nazareth was the Messiah? If so, then why have not the leaders of our nation believed on Him as such? If, on the other hand, He was not the Messiah, then the Old Testament, which described Him so minutely, is either an insoluble enigma, or a mere tissue of old women's fables. But this was an impossible alternative. I could not accept it. No, the Old Testament Scriptures are the Word of God. This being the case, and seeing that the history of Jesus of Nazareth is so minutely described in Old Testament prophecy, what was the reason of our nation not accepting Him when He came? I was nearly distracted by these perplexing questions, when God in His mercy brought to my mind the words of Isa. 29:9-14:

> "Stay yourselves, and wonder; cry ye out, and cry: they are drunken, but not with wine; they stagger, but not with strong drink. For the Lord hath poured out upon you the spirit of deep sleep, and hath closed your eyes: the prophets and your rulers, the seers hath he covered. And the vision of all is become unto you as words of a book that is sealed, which men deliver to one that is learned. saying, Read this, I pray thee: and he saith, I cannot; for it is sealed: And the book is delivered to him that is not learned, saying, Read this, I pray thee: and he saith, I am not learned. Wherefore the Lord said, Forasmuch as this people draw near me with their mouth, and with their lips do honour me, but have removed their heart far from me, and their fear toward me is taught by the precept of men: Therefore, behold, I will proceed to do a marvelous work among this people, even a marvelous work and a wonder: for the wisdom of their wise men shall perish, and the understanding of their prudent men shall be hid."

Then it became clear to me that through the spiritual blindness of our leaders and of our rabbis our nation was misled into rejecting Him Who was "The Holy One of Israel." And yet, even this tragic rejection of the Messiah was clearly revealed by the Holy Spirit Who spoke to us by the prophets many centuries before it actually happened. Being true to myself, I had no alternative other than to accept Him as our God-promised and our Divine Messiah, Who, by virtue of His divine nature was able to take upon Himself the sins of those who come unto God by Him; for by His stripes we are healed. Hence, He is not only the Redeemer of all those who put their trust in Him (Psalm 2:12), but He is the Redeemer Who is yet to come again, even to those that repent for their transgression in Jacob. (Isa. 59:20).

(To be continued)

40 CTS. WORTH FOR 25 CTS.

Send us 25c. in coin or Stamps and we will mail you a 40c. New Testament in Hebrew, Yiddish or English.

Address:

THE SHEPHERD OF ISRAEL
27 Throop Ave., Brooklyn, N. Y.

יאָהרען, ביז גאָטס וואָרט איז גענצליך ערפילט געוואָרען. אזוי זענען אָבער גאָטס וועגען, נישט אזוי ווי די אונזעריגע. גאָט האָט א בעזאָנדערע ארט און וויזע, ווען און וויאזוי, צו ברינגען זיין וואָרט אין ערפילונג, אויב עס נעמט א קורצע צייט אָדער א לענגערע.

אזוי האָט ער אויך גערעדט דורך זיינע הייליגע נביאים וועגען דעם משיח ד׳, וועלכער איז ערשט שפּעטער, אסאך הונדערטע יאָהר שפּעטער,, געקומען אין דער פּערזאָן פון ישוע המשיח.

די ערשטע בשורה טובה
וועגן משיח.

גאָט ב״ה האָט צום ערשטען מאָל פערקונדיגט די גוטע בשורה וועגען א משיח דאָרט אין ליכטיגען גן עדן צו די ערשטע מענשען, אונזערע עלטערן אדם וחוה. אין בראשית ג׳ לייענען מיר אז גאָט זאָגט: ״ואיבה אשית — איך וועל שאַפען א פיינדשאַפט צווישען דיר און צווישען דעם וויב צווישען דיין זאמען און צווישען ״זרעה״, איהר זאמען...״ דאָרט הייסט עס נישט ״זרעם״ א נאַטירליכער מענשען־זאמען פון דעם מאַן און פון דעם וויב נייערט ״זרעה״, נור איהר זאמען, דאָס הייסט, איבערנאַטירליך, בדרך נס.

אונזער מוטער חוה האָט זיך שטאַרק דערפרייט דענקענדיג אז דאָס מיינט מען זי, אז זי וועט געבוירען דעם הייליגען משיח וועלכער וועט צושמעטערן דעם קאָפּ פון שטן, דעם נחש הקדמני, וואָס האָט די גאַנצע וועלט מענשען אונטער זיין מאַכט, און פאַראורזאַכט זיי צו זינדיגען און פאַרפרעמדט צו ווערען פון גאָט ב״ה. חוה האָט דערפאַר איהר ערשטען זוהן גערופען ״קין״, זאָגענדיג, ״קניתי איש את יהוה״, (בראשית ד׳, 1, 2) ר״ה, איך האָב געקראָגען דעם מענש וואָס איז גאָט זעלבסט. זי האָט געוואוסט אז קיין שום בשר ודם קאָן צושמעטערען דעם קאָפּ פון שטן, נור גאָט אליין. דערפאַר האָט זי פערשטאַנען אז די ״״זרע האשה״ דאַרף זיין א **פאַרקערפערונג פון גאָט.**

דאָ האָט אָבער ווידער גאָט געוויזען אז זיין וועג איז נישט ווי דער וועג פון מענשען און ער האָט געוואַרט 4000 אָדער 5000 יאָהר ביז דער הייליגער משיח איז געבוירען געוואָרען פון א אידישע פרינצעסין פון הויז פון דוד המלך.

גאָט האָט צוערשט געוואָלט האָבען אַן אברהם, א יצחק, א יעקב, א יהודה, א דוד, אום אויסצופיהרען זיין פאַרשפּרעכען, אונז צו שיקען דעם משיח אלהי יעקב.

נאָך יענער ערשטע בשורה טובה צו אדם וחוה האָט גאָט ב״ה שפּעטער געשפּראָכען וועגען משיח דורך אנדערע נביאים אָנפאַנגענדיג ביי אברהם אבינו. אין מאַנכע ערטער האָט ער אונז צו וויסען געטאָן אז דער משיח וועט האָבען די גרעסטע גבורה אין אלע וועלטען און וועט זיין דער ״מלך על כל הארץ״. (ישעיה י״א און ל״א, דניאל ז, מיכה ה׳.) ישעיה י״א זאָגט אונז אויך, אז דער משיח וועט אין זיך האָבען דעם גייסט פון ״חכמה, בינה, דעת ויראת ד׳.

ווער קאָן דען גאָר בעשרייבען די גרויסקייט און די טיעפקייט פון ישוע המשיח׳ס חכמה וואָס מאַכט איהם פעהיג צו רעגיערען און איינצונעמען זיינע שונאים מיט ליעבע און צדקות! עס איז דערפאַר קיין וואונדער וואָס אונזערע חכמים האָבען תמיד ערוואַרט, און אידען ערוואַרטען נאָך היינט, דעם הייליגען משיח, וואָס וועט אָהנע ווייטערעס אויסלייזען דאָס פאָלק ישראל פון גלות און זיין דער מלך על כל הארץ.

גאָט ב״ה זאָגט אָבער, ניין, ״מיינע וועגען זענען נישט אזוי ווי אייערע וועגען״. (ישעיה נ״ה) דער משיח מוז צוערשט קומען צו ליידען און שטערבען פאַר אונזערע זינד, אזוי ווי עס הייסט אין ישעיה נ״ג: ״וד׳ הפגיע בו את עון כלנו״. אָט דאָס האָט די חכמי ישראל עד היום הזה פאַראורזאַכט צו פערוואַרפען ישוע, דעם ליידענדען משיח, וואָס איז געקומען איבער 1900 יאָהר צוריק און איז גע׳הרג׳עט געוואָרען אויפ׳ן באַרג גלגולת אלס א קרבן פאַר אלע וואָס וועלען איהם אָננעמען. אונזערע אידישע פיהרער האָבען אָבער אונז אזוי פאַרמיאוסט דעם ליידענדען משיח וואָס איז אזוי פּינקטליך געשילדערט אין ישעיה נ״ג, אז זיי האָבען דאָס דאָזיגע גאַנצע קאַפּיטעל לגמרי באַיקאָטירט און א וואַרף ארויס געגעבען פון די הפטורה.

גאָטס וואָרט האָט אָבער געמוזט ערפילט ווערען. און פּונקט ווי עס איז ערפילט געוואָרען גאָטס הבטחה וועגען ערשטען קומען פון משיח צו ליידען און צו שטערבען פאַר אונזערע זינד, אזוי וועט אויך במהרה בימינו ערפילט ווערען גאָטס הבטחה אז ער, ישוע המשיח, וועט קומען צום צווייטען מאָל צו זיין דער מלך על כל הארץ. עס וועט נור נעמען נאָך א שטיקעל צייט און די גאַנצע וועלט וועט איהם זעהן צוריק קומענדיג פון הימעל און זיינע פיס וועלען שטעהן אויפ׳ן הר הזתים. (זכריה קאַפּיטלעך י, י״א, י״ב, י״ד).

גאָט האָט אַן אנדערן מין זייגער ווי דער אונזעריגער. ווען יענער זייגער שלאָגט די שטונד, ווערט זיין וואָרט ערפילט. אויך גאָטס צייט איז פערשיעדען פון די אונזעריגע, ״כי אלף שנים בעיניך כיום אתמול״. ער האָט אויך א פערשיעדענע ארט רעכנונג ווי מיר. ביי אונז איז 3 מאָל איינס —3, און ביי גאָט איז גאָר 3 מאָל איינס — 1. די הייליגע שריפט האָט אונז מגלה געווען אז דער אמת׳ער גאָט באַשטעהט פון 3 אָפּענבאַרונגען (אצילות) ערשטענס אלס בורא עולם. צווייטענס אלס משיח אונזער גואל צדק און דריטענס אלס רוח הקודש, אונז צו פיהרען און צו באַלעהרען דעם אמת אין ״כה אמר ד׳״.

יאָ אזוי זענען גאָטס רעכענונגען. 3 מאָל 1 איז איינס, אָבער ביי זינדיגע מענשען קומט אויס גאָר קאַפּויער, דערפאַר זאָגט דוד המלך אין תהלים ב: ״יושב בשמים ישחק״. גאָט געהט זיך אָן מיט זיין וועג און מיט זיין רעכנונג. פּונקט ווי ער האָט געפּלאַנט און פאַרשפּראָכען האָט ער אויך זיין וואָרט ערפילט, צי דער מענש וויל יאָ צי נישט.

גאָט האָט אונז פערשפּראָכען א משיח וואָס וועט געבוירען ווערען פון אַן ״עלמה״ (ישעיה ז, 14) איז עס אזוי געשעהן. ישוע המשיח איז געבוירען געוואָרען פון דער עלמה מרים ממשפחת דוד המלך. דערזעלבער איז גע׳הרג׳עט געוואָרען פאַר אונזערע זינד, ער איז אויפגעשטאַנען אם דריטען טאָג פון קבר, ער איז ארויף געשטיגען צום הימעל און זיצט לימין הגבורה (תהלים ק״י) און ווען גאָטס זייגער וועט שלאָגען די שטונד און מינוט וועט דער משיח ווידער קומען צום צווייטען מאָל צו זיין אויך דער מלך על כל הארץ.

אונזערע מיסיאָנען

אין אנדערע סטיישאָנס וואו איהר קאָנט באַקומען אונזער מאָנאַטס־בלאַט ״רעה ישראל״ גראַטיס:

ברוקלין, נ. י.
רעוו. לעאָפּאָלד קאהן
27 טרופ עוועניו

פילאַדעלפיא, פּא.
מר׳ האררי בוירגען
535 ספּרוס סטריט

פיטסבורג, פּא.
רעוו. דזשאָן סאלאמאן
1603 סענטראל עוועניו

שיקאַגאָ, אילינאָי
רעוו. סאלאמאן בירנבאום
316 סטענלי פּליים

קאָלומבוס, אָהייאָ
רעוו. אסקאר וואַנא
1039 איסט בראָאד סטריט

לאָס אַנגעלעס, קאַליפ.
רעוו. ע. ציממערמאן
2005 ברוקלין עוועניו

סידני אַסטראליען
רעוו. ג. ע. ארדיל
145 קאָמאָנוועלטה סטריט

וואַרשא, פּוילען
רעוו. משה גיטלין
טאַרגאָווא 15, מ. 4.

ירושלים פּאַלעסטינאַ
גאַספּעל גייט, רוסישער קאָמפּאונד
רעוו. פרענס בוטהביי

פּאַריז, פראַנקרייך
רעוו. הענרי ווינסענט
123 דאָ־מעין עוו.

אונזער ביכער וואָס איהר קענט ביי אונז פריי בעקומען אין יודיש און אין ענגליש:

1. ויכוח.
2. מה שמו.
3. קין און הבל.
4. יכרת משה.
5. קול קורא.
6. לשני בתי ישראל.
7. הנה העלמה.
8. דאָס רעטענעש.

THE SHEPHERD OF ISRAEL

PUBLISHED MONTHLY TO GIVE ISRAEL A KNOWLEDGE OF THE TRUE SHEPHERD, THE MESSIAH

רועה ישראל

א מאנאטליך בלאט צו ערקלעהרען צו ישראל דעם אמת'דינען משיח

VOL. XIX No. 2 — Rev. LEOPOLD COHN, Editor — OCTOBER, 1936

פאָרטזעצונג — די נביאים.

מיר זעצען דאָ פאָרט דעם ענין פון די פראָפעציאונגען פון די נביאים אום צו בעווייזען אז אַלע פאָראוים זאָגונגען וואָס די נביאים האָבען געאייסערט זענען בוכשטעבליך ערפילט געוואָרען.

מיר האָבען אין די פאָריגע דריי אויסגאַבען פון "רעה ישראל" ציטירט פיע'ע שטעלען פון דיא נביאים און די ערפילונגען פון זייערע ווערטער אין באַצוג צו "אדום" און "בבל". אידען אין אַלגעמיין האָבען אַ געמיינעם בעגריף וועגען די נביאים, כאָטש זיי זאָגען אין איינעם פון די אני מאמין'ם — "אני מאמין באמונה שלימה שכל דברי התורה והנביאים אמת", איז עס אָבער נאָר אַ ליפּ פּראָפעסיע, אין פּאַקטישען לעבען זענען אידען זעהר פאַרפרעמדט געוואָרען פון תנ"ך בכלל און פון די נביאים בפרט.

דערפאַר האָט דער רוח הקודש אונז מרמז געווען צו שרייבען דיעזע אַרטיקלען וועגען די נביאים כדי אידען זאָלען לערנען און גלויבען אין זייערע אייגענע נביאים, באמת ובתמים, און דערפאַר מצליח זיין אַזוי ווי גאָט זאָגט אין דברי הימים ב, קאַפּיטעל כ, 20, "האמינו בנביאיו והצליחו".

דיעזעס קליינע מאָנאַט־בלאַט "רעה ישראל" האָט גאָט ב"ה פיעל געבענשט אין דער פערגאַנגענהייט. ווי קליין עס איז, גרייכט עס כמעט צו אַלע אידען אין דער וועלט. וואו אימער עס איז פאַראַן אַ אידישער ישוב ווערט דאָס בלאַט אַהין צוגעשיקט און געלעזען. מיר בעטען דערפאַר אז גאָט זאָל זיין ברכה אויך ווייטער שענקען אי צו דעם "רעה ישראל" און אי צו זיינע לעזער, אידען זאָלען נעמען אַ האַרציגען אינטערעס אין די הייליגע נביאים און דאָדורך בעקומען דאָס הייליגע ליכט וואָס גאָט ב"ה האָט אויסגעגאָסען אין זייערע ווערטער, נעמליך די הייליגע ערלעזונג דורך ישוע המשיח אונזער גואל צדק. אפילו די גמרא זאָגט אונז אז "כל הנביאים לא התנבאו אלא על ימות המשיח".

די נביאים וועגען "צור"

"צור" איז געווען דער עמפּאָריאום (גרעסטער האַנדעלספאַרקעהר) אין דער דאַמאָלסדיגער וועלט. מיר קאָנען נישט ציטירען אַלע נביאות וואָס איז געזאָגט געוואָרען איבער דער גרויסער שטאָדט צור, ווייל עס זענען פאַראַן זעהר פיעלע ציטאַטען אין הייליגען תנ"ך וועגען איהר, לייענט בעזאָנדערס יחזקאל קאַפּיטלען 26, 27, 28, 29, דאָרט וועט איהר לערנען פון די גרויסקייט פון "צור" און אויך פון די ענדליכע מפּלה וואָס איז דרויף געקומען. פּונקט אַזוי ווי אידען האָבען צוויי מאָל געליטען פון חורבן (פון ערשטען און פון צווייטען) אַזוי האָט אויך "צור" צוויי מאָל געליטען אַ שרעקליכען אונטערגאַנג און אַ צושטערונג ביז עס איז לגמרי פאַרניכטעט געוואָרען.

די מענשען פון "צור" זענען געווען זעהר שטאָלץ וועגען זייער גרויסע חכמה אין האַנדעל, און איבער זייער גרויסען רייכטום וואָס זיי האָבען זיך ערוואָרבען דורך זייער אַקטיוויטעט וואָס איז געווען אָהן אַ פאָרהערינגען ביישפּיעל אין דער גאַנצער וועלט. אַזוי איז אויך געווען זייער גרויסע הימעלשרייענדיגע חוצפּה. זייער קעניג האָט געהאַט די העזה איינצורעדען דעם עולם אז ער איז אַ גאָט. מיר לעזען אין יחזקאל כ"ח, 1-6 פאָלגענדעס:

"גאָט זאָגט צו יחזקאל, זאָג צו דעם נגיד פון צור, ווייל דיין האַרץ האָט זיך דערהויבען און האָסט געזאָגט אז דו ביזט גאָט . . . דאָך ביסטו נור אַ מענש און ניט אַ גאָט . . . דו מיינסט אז דו ביסט קלוגער פון דניאל און גאָרנישט איז פאַרבאָרגען פון דיר. דורך דיין חכמה האָסטו דיר רייכטום אָנגעשאַפט און עס אַריינגעטאָן אין דיינע אוצרות . . . און דיין האַרץ איז דערהויבען וועגען דיין פאַרמעגען . . . דו האָסט געמאַכט דיין האַרץ אַזוי ווי דאָס האַרץ פון גאָט. דאַרום זעה, איך וועל קעגען דיר ברענגען פרעמדע און שרעקליכע פעלקער, זיי וועלען ציהען דאָס שווערד קעגען די שיינקייט פון דיין חכמה, זיי וועלען דיך אַרונטער ברענגען אין גרוב אין מיטען ים . . . וועסטו אויך דאַן זאָגען אז דו ביסט גאָט?"

גאָטס וואָרט איז זעהר קורץ אָבער אויך זעהר טיעף און וואונדערבאַר. מיר קאָנען דערפון אַרויסדרינגען זאַכען וואָס זענען אפילו נישט דייטליך אַרויסגעזאָגט מיט'ן וואָרט. מיר לייענען צ. ב. ש. אין יחזקאל כ"ח, 24 אז גאָט זאָגט: "עס וועט נישט מעהר זיין צו ישראל אַ שטאַכעלדיגער דאָרן פון אַלע וואָס זענען רינגס אַרום זיי, וואָס פאַרשפּאָטען זיי, און זיי וועלען וויסען אז איך בין דער האַרר גאָט".

דאָס גיבט אונז צו פאַרשטעהן אז דאָס פאָלק פון צור האָט גענומען אַ פיינדליכע שטעלונג צו אידען און גאָט האָט שוין לאַנג צופאָר געזאָגט דורך ישעיה הנביא, אז דער וואָס ריהרט אָן מיט רשעות דאָס פאָלק ישראל איז גלייך ווי אָנצוריהרען זיין אייגען אויג. גאָט האָט תמיד באַצאָלט יענע פעלקער וואָס האָבען זיך מיט רשעות באַנומען געגען אידען, דערפאַר האָט גאָט ב"ה אַרויפגעשיקט אויף דער הויפּטהאַנדעלסשטאָדט "צור", אַסאַך צרות אַלס אַ שטראָף אי פאַר זייערע זינד און אי פאַר זייער שטעלונג צו אידען.

צוערשט האָט גאָט אויף זיי אַרויפגעשיקט "נבוכדנצר" דעם מלך פון בבל, דאַמאָלס זענען די גרויסע חכמים פון "צור" טיילווייז גע'הרג'עט געוואָרען און טיילווייז זענען זיך צעלאָפען איבער די ימים מיט וועלכע זיי זענען געווען אַזוי גוט בעקאַנט. שפּעטער ווען נבוכדנצר האָט געהאַט זיין מפּלה זענען די אַנטלאָפענע פון "צור" צוריק געקומען און האָבען זיך אויפ'ס ניי עטאַבלירט אין זייער שטאָדט. זיי זענען ווידער אויפגעשווימען אין דער וועלט פון האַנדעל און קונסט אויף אַ זעהר הויכער מדרגה. איז אָבער אויף זיי געקומען אַלעקסאַנדער דער גרויסער און האָט פון זיי אַזאַ חורבה געמאַכט אז ער האָט אפילו די ערד אויף וועלכע די שטאָדט "צור" איז געשטאַנען, געלאָזט אויפגראָבען און אַריין וואַרפען אין ים אַריין. אַזוי האָט ער אויך געטאָן מיט די קאָסטבאַרע שטיינער פון די גרויסאַרטיגע הייזער. פיעלע פון די איינוואוינער זענען אויסגע'הרג'עט געוואָרען און די אַנדערע זענען פאַרקויפט געוואָרען פאַר שקלאַפען. דאָך ווייל דער פּלאַץ און די לאָקאַליטעט וואו "צור" איז געשטאַנען איז געווען זעהר פּאַסענד און אָנגעאייגענט צום האַנדעלפאַרקעהר, האָט מען אויך נאָכ'ן צווייטען חורבן דאָרט געגרינדעט אַ גרויסען אָרט פון מסחר, כמעט אַזוי ווי עס איז צופאָר געווען. דיעזע ווידערגעבורט פון "צור" האָט געדויערט ביז צו די לעצטע 600 יאָהר.

דער סוף פון יענער שטאָדט איז אָבער זעהר מיאוס געווען. גאָט זאָגט אין יחזקאל כ"ו: "איך וועל שיקען קעגען "צור" פיעלע פעלקער . . . זיי וועלען פערדאַרבען איהרע מויערען און אַראָפּוואַרפען איהרע טורמער . . . זי וועט זיין צו אַ רויבונג פאַר די פעלקער, זיי וועלען וויסען אז איך בין גאָט". און אַזוי איז עס טאַקע געשעהן מיט דער שטאָדט "צור", לויט ווי די היסטאָריע האָט עס בעשריבען, ביז'ן היינטיגען טאָג. פישערלייט קאָן מען דאָרט זעהן טריקענען זייערע נעצען אויף די פעלזען וואָס זענען איבערגעבליבען פון די רואינען פון צור, פּונקט אַזוי ווי דער נביא האָט צופאָר געזאָגט.

יאָ עס האָט געדויערט אַ לאַנגע צייט, הונדערטע

Published Monthly, except bi-monthly during July and August by the American Board of Mission to the Jews, 27 Throop Ave. Brooklyn. N. Y.
Entered as second class matter April 4, 1922, at the Post Office at Brooklyn. N. Y., Under the Act of March 1st.